

Відпочинковий (відпочинок на селі), базою розвитку якого є капітальний житловий фонд на садибах господарів та наявні природні, рекреаційні, історико-архітектурні, культурно-побутові і інші надбання тієї чи іншої місцевості.

Екотуризм являє собою науково-пізнавальний вид сільського (зеленого) туризму, характерний для сільських місцевостей, розташованих у межах територій національних парків, заповідних зон, природних парків тощо, де передбачено відповідні обмеження щодо навантажень на територію та регламентовано види розважального відпочинку.

Отже, сільський (зелений) туризм як напрям туристичної господарської діяльності сприяє розвитку сільських територій, поліпшенню соціально-економічного стану в регіоні та розвитку туризму в цілому. Для відпочиваючих сільський (зелений) туризм дає можливість звернутися до витоків народу, його культурних традицій, до природного середовища зокрема. Дозволяє задовольнити потребу у вивченні історичної, культурної, етнографічної, а також архітектурної спадщини, звичаїв та ремесел, що характерні для даного регіону.

УДК 339.944:005:008

В.М. Маховка, асистент
А.В. Андронік, А.А. Салогуб, студенти
*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

РОЛЬ КРОС-КУЛЬТУРНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ У ПІДВИЩЕННІ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

В сучасних умовах особливо гостро відчувається вплив глобалізації, інтернаціоналізації та інтеграційних процесів, які охоплюють практично всі країни світу. У політичному курсі багатьох країн провідну роль відіграє соціокультурний аспект життєдіяльності суспільства. Разом з тим, через тісну взаємодію суб'єктів політичної та економічної системи різних регіонів все більш актуальною стає проблема вивчення культурних

особливостей, менталітету окремих національностей.

Крос-культурний менеджмент націлений на вивчення особливостей ділових культур та їх впливу на процесу правління. В рамках даного напрямку оцінюється вплив національно-культурного фактора на систему менеджменту, формуються уявлення і вивчаються закономірності взаємодії представників різних культур в процесі здійснення бізнесу.

З усіх можливих проявів крос-культурного менеджменту найбільшу практичну цікавість являє взаємозбагачення управлінським досвідом, запозичення як загальних принципів ведення бізнесу, так і конкретних технологій та інструментів в окремих галузях управління, які підвищують ефективність бізнесу, але вимагають глибокого вивчення і врахування особливостей культур обох сторін.

Крос-культурний менеджмент спрямований на вирішення наступних завдань клієнтів: 1) допомога в управлінні діловими відносинами, що виникають в полікультурному середовищі, що включає, в т.ч. створення толерантної взаємодії, успішних комунікацій, умов плідної праці та прибуткового бізнесу на перетині різних ділових культур; 2) регулювання міжкультурних конфліктів в бізнес-середовищі, 3) розвиток крос-культурної компетенції власників бізнесу, менеджерів, персоналу. Вивчення крос-культурної теми допомагає менеджерам краще пізнати себе, ідентифікувати свій культурний профіль, розвинути крос-культурну компетенцію, а значить, уникнути ризиків, небажаних наслідків для бізнесу, кар'єри та особистого життя, стати більш успішними.

Крос-культурний аналіз підсистеми менеджменту, безумовно, заслуговує особливої уваги. Пропонуємо проводити його в контексті трьох організаційних мікрокультур:

бюрократична культура, як правило, процвітає в компаніях, що працюють на захищених або стабільних ринках (Франція, Японія). Вона характеризується поза персональним стилем та орієнтацією на стандарти і жорстко регламентовані процедури. Підтримується строго пірамідальною і централізованою ієрархією з дуже слабким ступенем внутрішньої конкуренції.

управлінська культура географічно характерна для компанійкраїн, які рано відкрилися для вільної конкуренції

(Нідерланди, Швейцарія). Концептуально – для компаній, що працюють у висококонкурентних і інноваційних галузях.

технічна культура характерна для країн, що мають давні технологічні традиції (Німеччина, Великобританія). Подібний тип культури найчастіше можна виявити в компаніях, що працюють у стабільних і традиційних галузях. Відрізняється патерналістським стилем керівництва і в значній мірі покладається на технічні ноу-хау.

Такі принципові підсистеми варто проаналізувати топ-менеджерам компанії, що прагнуть до виходу на нові ринки.

При взаємодії з представниками інших культур менеджери повинні знати, наскільки останні прагнуть виконувати свої зобов'язання, які аргументи діють на них сильніше, а які слабкіше, як викликати у них довіру тощо. Знайти відповідь на ці питання і тим самим підвищити ефективність міжкультурного спілкування покликаний крос-культурний менеджмент.

Отже, у практичному аспекті крос-культурний менеджмент являє собою комплекс відносин у рамках здійснення різних форм бізнесу, які зачіпають організації управління і ділової культури різних країн, основною ж метою є вдосконалення міжкультурного обміну досвідом у сфері управління і ділових комунікацій.

УДК 339.5

В.М. Маховка, асистент
Ю. Вертелецька, А. Пістряк, студенти
*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

ОРГАНІЗАЦІЯ МЕНЕДЖМЕНТУ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

На сьогоднішній день зовнішньоекономічну діяльність можна визначити як сукупність виробничо-господарських, організаційно-економічних і оперативно-комерційних функцій підприємства, пов'язаних з його виходом на зовнішній ринок та участю в зовнішньоекономічних операціях.